
Vysoká škola: studenti oceňují, že se nemusí učit průběžně

Vysoká škola: studenti oceňují, že se nemusí učit průběžně

26.8.2011, Mladá fronta DNES, strana 11, Studium - příloha, Kamila Hudečková

Studenti, kteří nastupují do prvních ročníků vysokých škol, mají někdy o tom, co je čeká, zkreslené představy. Někdo si myslí, že učivo nebude tak náročné, jiného překvapí, kolik peněz musí vydat za skripta. Zeptali jsme se studentů, jak na první ročník vzpomínají.

Třidvacetiletá Karolína Štochlová z Rejkovic ve středních Čechách studuje na ČVUT obor geoinformatika. První ročník studia byl pro ni samé překvapení. „Na školu jsem se dostala bez přijímacích zkoušek díky dobrým výsledkům na střední škole. Po pravdě, když jsem se na školu hlásila, nepročtena jsem si pečlivě studijní plán. V zimním semestru na mě čekaly předměty jako aplikovaná optika, těžká matematika či geodézie,“ vzpomíná na začátky studia.

Požadavky na splnění zkoušek byly podle ní velice vysoké. Nejenže musela absolvovat všechna cviční, ale v průběhu semestru vypracovávat i úkoly a psát zápočtové testy. „Nejtěžší bylo si zvyknout na systém bodování a styl výuky,“ říká studentka, která letos obhájila bakalářskou práci a nastupuje na inženýrské studium.

Náročná byla i finanční situace. „Život v Praze není levný. Drahá jsou i skripta. Také jsem si musela pořídit novou kalkulačku a notebook,“ dodává.

Samozřejmě vidí i výhody: škola není každý den a rozvrh si lze upravit podle svého. A také není nutné učit se z hodiny na hodinu. „Je tedy možné věnovat se více koníčkům nebo chodit na brigádu,“ doplňuje Karolína Štochlová.

Nápor přišel v lednu, se začátkem zkouškového období

To, že se nemusí učit z hodiny na hodinu, oceňuje i dvacetiletá Anna Kozáková, která studuje žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a nyní jde do druhého ročníku. Radost jí v prváku udělal i rozvrh - od osmi hodin měla vyučování jeden den v týdnu.

Nadšená je z praktických cvičení i z toho, že nepišou mnoho průběžných testů. „Nápor v prvním ročníku přišel až v lednu o zkouškovém období, ale nakonec jsem většinu předmětů zvládla na první pokus. Připadalo mi to v té době těžké, ale teď ve srovnání s letním semestrem, který byl o dost náročnější, to vidím jinak,“ potvrzuje Anna Kozáková.

Devatenáctiletý David Špaček se do prvního ročníku teprve chystá. Dostal se na Fakultu dopravní ČVUT v Praze. „Největší změnou pro mě asi bude, že si můžu sám volit rozvrh a přizpůsobit si ho, jak potřebuji. Zatím si moc nedovedu představit, jak to bude na škole vypadat ohledně známek, hodnocení i zkoušení,“ svěřuje se mladý muž. Také je zvědavý, kolik peněz ho bude stát nákup učebnic a skript.

Zkuste se ještě na VŠ přihlásit, není pozdě

Na vysokou školu se letos můžete ještě dostat. Velká většina soukromých škol vypisuje výběrové řízení na konec srpna i na září. Ale přijímají i některé veřejné vysoké školy, především s technickým zaměřením. Například Vysoká škola chemickotechnologická v Praze přijímá přihlášky do bakalářských oborů do 31. srpna. Jak se píše na jejich webu, studenti jsou přijímáni bez přijímacích zkoušek.

Bez přijímaček se lze dostat i na mnoho soukromých vysokých škol. Spousta z nich pořádá přijímací řízení, které se většinou skládá jen z pohovoru, během celého září, jako například VŠ manažerské informatiky a ekonomiky.

Že je studium na soukromých školách zajímavé a přínosné, potvrzují mnozí studenti a absolventi. A to přesto, že se zde platí školné. Například jedenadvacetiletý Kryštof Diatka studuje obor tvůrčí psaní a publicistika na Literární akademii Josefa Škvoreckého v Praze.

„Chtěl jsem studovat novinářinu, ale bohužel jsem se na Univerzitu Karlovu na obor žurnalistika nedostal. Hledal jsem proto jinou školu s podobným zaměřením a volba padla na Literární akademii Josefa Škvoreckého,“ vzpomíná Kryštof Diatka. Svého rozhodnutí rozhodně nelituje. „Velmi mě například překvapil osobní přístup kantorů,“ potvrzuje.

Z dalších plus vyzdvihuje to, že škola v prvním ročníku kladla důraz na historii a kulturní antropologii, což jsou obory, které obsahují znalosti, jaké by podle něj neměl schopný žurnalista postrádat.

Na škole se platí školné 60 000 korun za rok. „Ale skripta v tom započítána nejsou, to si musí každý student zaplatit zvlášť,“ doplňuje.